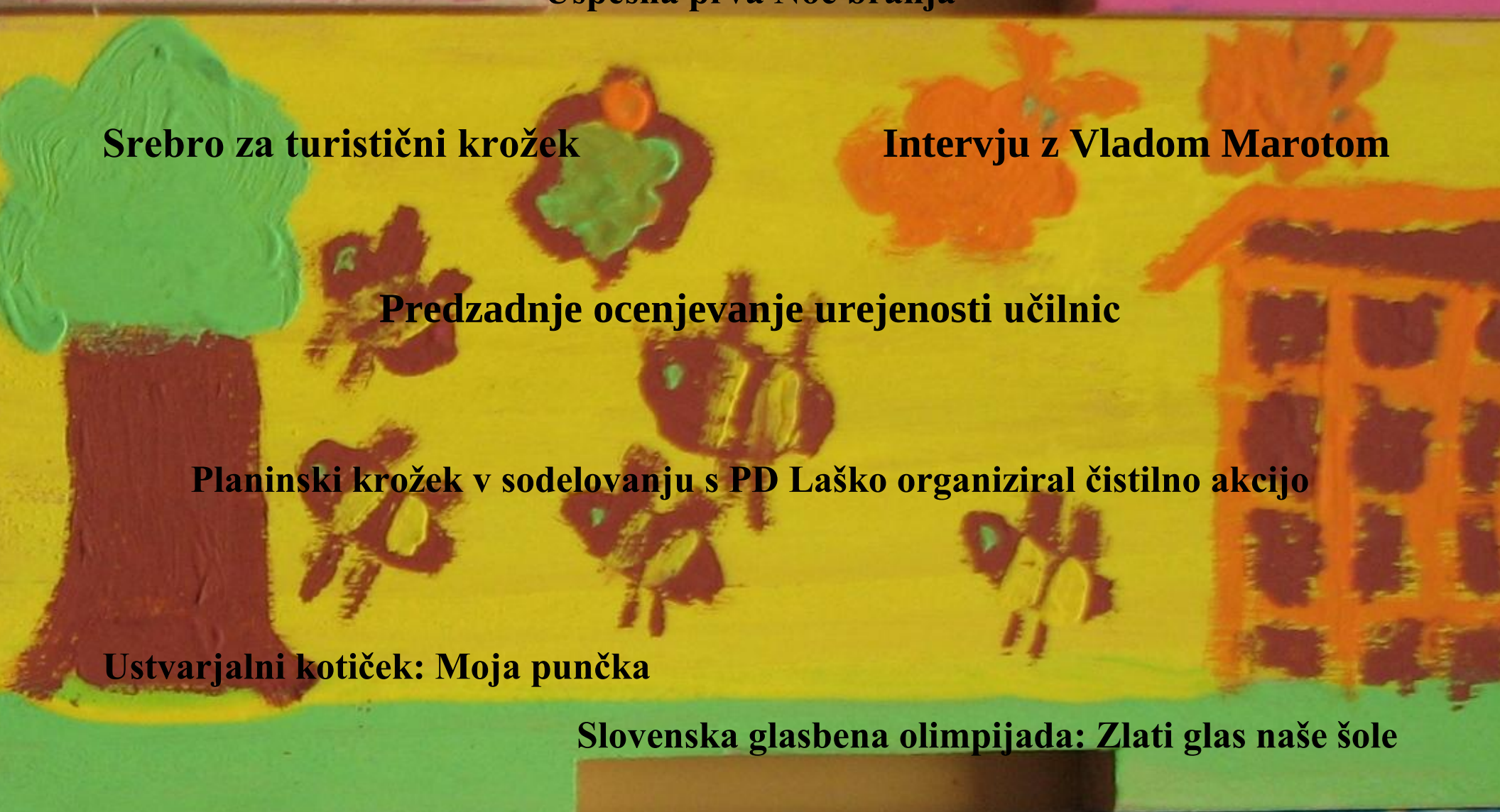




KRATKOČASNIK

glasilo Osnovne šole Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2012/13, 6. maj 2013, številka 4, letnik II



Uspešna prva Noč branja

Srebro za turistični krožek

Intervju z Vladom Marotom

Predzadnje ocenjevanje urejenosti učilnic

Planinski krožek v sodelovanju s PD Laško organiziral čistilno akcijo

Ustvarjalni kotiček: Moja punčka

Slovenska glasbena olimpijada: Zlati glas naše šole



Zdrava šola: Vrednote so pomembne

Onis: Predstava za učence prvega triletja in otroke iz vrtca

Gensko spremenjeni organizmi – strup ali rešitev?

KRATKOČASNIK, glasilo OŠ Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2012/13, 6. maj 2013, številka 4, letnik II

Odgovorna urednica: Tanja Drolec

Uredništvo: Tina Kramar, Taja Jančič, Nataša Grešak, Larisa Knap, Eva Klezin, Saša Klezin, Ana Blatnik, Miha Emeršič, Matjaž Cepuš, Aljaž Grejan, Anja Stopar, Daša Peganc, Neža Ulaga, Lea Hostnik, Timeja Verk, Tara Podsedenshek, Anja Deželak, Žiga Cestnik, Maruša Sajovic, Miklavž Podkrižnik

Naslovnica: Učenci 4.b-razreda MŠ Laško



Didaktično gradivo je na voljo pod licenco
Creative Commons
Priznanje avtorstva- Nekomercialno-Deljenje
pod enakimi pogoji 2.5 Slovenija

Spletno objavo omogočila Osnovna šola Primoža Trubarja Laško



NOČ BRANJA

Se vidimo naslednje leto?

Učenci matične šole Laško in podružnice Debro smo se v petek, 12. aprila, udeležili Noči branja. Prespali smo v šoli. Sliši se zanimivo, kajne?

Dobili smo se v petek popoldne v avli, šli na malico in se nato odpravili v Knjižnico Laško. Učenci 6., 7. in 8. razredov smo reševali kviz o zgodovini Laškega, medtem ko je 3. razred prisluhnil pravljicam. Zatem smo se vrnili v šolo, kjer nas je že čakala okusna večerja. Potem smo se odpravili v čitalnico, kjer smo predstavili svojo najljubšo knjigo. Po prijetnem druženju je sledil čas, da si »naredimo« ležišča. Šli smo v telovadnico, kjer smo vzeli blazine. Bilo jih je težko nesti v zgornje nadstropje, še posebej tiste ta velike! Spali smo v učilnicah SLO 1 in SLO 2. Čez kar nekaj časa je vsak končno našel svoj prostor. Namestili smo si spalne vreče in začeli brati svojo knjigo, ki smo jo prinesli s sabo. Seveda smo se tudi veliko pogovarjali, se smejali in družili. Ko smo kmalu po enajsti ugasnili luč, seveda brez šepetanja in klepetanja ni šlo. A smo potem le vsi zaspali. Zjutraj nas je čakala telovadba: pospravljanje in nošenje blazin nazaj v telovadnico ter pospravljanje učilnic. Potem smo

imeli seveda zajtrk, v učilnicah pa smo tudi izdelali knjižna kazala. Izdelali smo jih s prejico in šivanko. Ko smo končali, smo se sestali v čitalnici, kjer smo povzeli ta dan in pol. Dobili smo tudi priznanja. Bili smo prva generacija, ki se je udeležila Noči branja.

Naše vodje so bile učiteljice Tanja Drolec, Lidija Toplišek in Petra Velikonja. Zahvaliti se moramo tudi gospodu hišniku, ki je za nas ogrel prostore, in kuharici, ki je bila zelo pozorna do nas. Poslovili smo se veseli in s sklepom, da se bomo Noči branja še kdaj udeležili.

Noč branja je tako minila v sproščenem vzdušju, saj ni bilo tako strogo kot ponavadi, čeprav smo bili v šoli. Nameravali smo si ogledati tudi film, a je za to nažalost zmanjkalo časa. A zagotovo bomo to in še marsikaj drugega nadoknadili na naslednjem takšnem srečanju. Torej, če smo vas prepričali, se vidimo na naslednji Noči branja!

Nataša Grešak



FOTOREPORTAŽA

Knjiga, naša prijateljica



V Knjižnici Laško smo reševali kviz o zgodovini Laškega in spoznavali svet pravljic.



Za dobro razpoloženje je bila zaslužna tudi kuharica Anica, ki je poskrbela, da so bili naši želodčki pred branjem polni.



Da boste vedeli, kako se ... bere!



Med branjem si je obvezno treba vzeti čas tudi za komentiranje zanimivejših odlomkov.



K branju sodi tudi knjižno kazalo, zato smo se odločili in ga naredili.

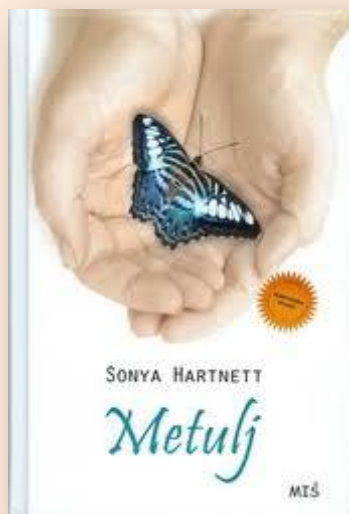


Veliko nas je, ki radi beremo, kajne? V svoje vrste vabimo tudi vas!

KNJIŽNA PREDLOGA

Metulj

Avtorica knjige Metulj je Sonya Hartnett. Knjiga je v izvirniku izšla leta 2009. Za slovenske bralce jo je prevedel Dušan Ogrizek, izdala pa založba Miš leta 2010. Spada v zbirko knjig Najnaj!



Sonya Hartnett se je rodila 23. marca 1968 v Melbournu v Victorii kot druga od šestih otrok. Rodila se je materi gospodinji in očetu, ki ga je zelo zanimalo pisanje. Tako da je svoje prve literarne izkušnje dobila ravno pri njem. Svoje

otroke sta starša vzgajala v duhu samostojnih in družabnih ljudi, ki v trenutkih stiske znajo priskočiti na pomoč. To se vidi tudi v avtoričinem slogu pisanja, katerega glavne teme so vsakdanje tegobe mladostnikov in njihov način prehajanja iz otrok v samostojne odrasle ljudi. Svojo prvo knjigo je napisala pri rosnih trinajstih letih, izdana pa je bila, ko je bila Sonya stara petnajst let. Napisala je osemnajst knjig, ki so namenjene otrokom in mladostnikom, prav tako tudi odraslim. V očeh najslavnejših kritikov je ocenjena kot najpomembnejša pisateljica svoje generacije, nekateri jo imenujejo tudi naslednica Astrid Lindgren. Za svoje literarne dosežke je dobila ogromno nagrad, od katerih je najpomembnejša nagrada Astrid Lindgren Memorial Award, ki jo je prejela leta 2008. To je ena najpomembnejših nagrad, ki jo lahko prejme literarni ustvarjalec. Sonya Hartnett živi in dela v Avstraliji.

Zgodba Metulja se dogaja v manjšem mestu in traja petnajst dni, pri čemer je kratek, vendar zelo pomemben izsek iz Rozininega življenja.

Arielle Coyle, ki jo ljubkovalno kličejo Rozina, je trmasta, na trenutke tudi neodločna trinajstletnica, ki se pretirano obremenjuje s svojo podobo in težo. Jeze pogostokrat ne znaša na prave ljudi. **Maureen Wilks** je urejena sosedka, ki živi v čudoviti hiši in ima na prvi pogled sanjsko življenje. Je prijazna in kmalu postane dobra Rozinina prijateljica, čeprav njeni nameni niso tako dobri. **Justin Coyle** je Rozinin brat, ki skozi

življenje stopa z nasmehom in brezskrbnostjo. Ima prijazen nastop, ki je sprejet s pozitivnim odzivom. Ima skrivnost, ki mu začne oteževati brezskrbno življenje. **Cydar Coyle** je prav tako Rozinin brat; je bister študent, ki ima hladen pristop do življenja in ljudi, ki ga obkrožajo. Je strasten zbiratelj, veliko pa mu pomenijo tudi ribe. Svojo čustveno praznino zapolnjuje z drogo. **Sophie, Victoria, Caroline, Dash, Samantha in Rachel** niso predstavljene kot glavne osebe, a so povzročiteljice usodnih dogodkov. Do Rozine so nesramne in jo izkoriščajo, v svojo družbo pa jo sprejmejo, ker sta jim všeč Justin in Cydar. Rozinina **mati** in **oče** v svojem razmerju nista najbolj srečna, vendar ju povezuje skupna zbirateljska žilica, zbirata namreč lesene predmete. Rozina svojo jezo velikokrat znaša nanju, onadva pa to ponižno sprejemata. Sta v srednjih letih in v nenehnih skrbah za svoje otroke, ki jih ne moreta več nadzorovati.

Rozina svoj štirinajsti rojstni dan skrbno načrtuje, saj čuti, da je prijateljice ne jemljejo kot sebi enake. Te tegobe zaupa sosedu Maureen Wilks, s katero se prvič pogovarja, ko jo ta povabi na sinov rojstni dan. Tam si delita nasvete in postaneta zaupnici in zelo dobri prijateljici. Rozina Maureen prehitro zaupa. Rozina velikokrat pazi sina gospe Wilks in se nanj zelo naveže, pri čemer se ne zaveda, da imata gospa Wilks in Justin razmerje. Njuno prijateljstvo je le sebična namera, s katero želi gospa Wilks obdržati mlajšega ljubimca. Maureen Rozino na grd način izkoristi. Rozina začne počasi slutiti, da ji Justin nekaj prikriva, vendar se v to ne vtika preveč. Veliko bolj kot na svojo družino je navezana na svoj kovček, v katerem hrani nepomembne predmete, ki so ji zelo pri srcu. Še en zelo pomemben predmet dobi, ko se prijateljice odločijo, da ji bodo preluknjale ušesa kar doma. Ker se želi vklopiti v družbo, jim dovoli čisto vse, pri čemer ne pomisli, da ni dobro, da se jim pusti izkoriščati. Zaradi strašne bolečine mora Rozina leči in takrat prijateljici ukrade zapestnico. Še vedno obiskuje gospo Wilks, ki ji kupuje drage obleke in uhane, da bi

ostali prijateljici. Na dan rojstnodnevne zabave prijateljice naključno odkrijejo kovček, v katerem Rozina hrani njihove predmete, zaradi česar pretrgajo stike z njo. Rozina se zapre vase in svojih čustev in občutkov ne zaupa nikomur, položaj se ji zdi brezizhoden. Po kakšnem tednu se zaupa gospe Wilks in ker ji Rozina razkrije svojo skrivnost, se zato čuti dolžna tudi Maureen. Pove ji za skrivno razmerje. Te podatke Rozina premleva v parku. Ko to pove Justinu, on vse

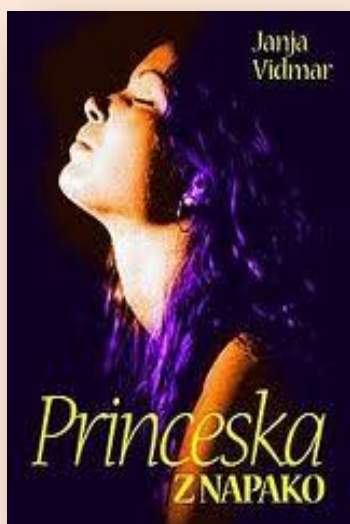
zanika. Potem se pogovori z Maureen in z njo prekine vse stike. Konec razmerja v družino vrne medsebojno zaupanje.

Naslov romana je metafora za odraščanje, ko se otrok kot gosenica iz bube razvija v odraslo osebnost, v metulja. Avtorica je verjetno želela povedati, da je to čas, ko je treba stvari premisliti, si postaviti cilje, za dejanja in posledice sprejeti odgovornosti in predvsem sprejeti sebe.

Taja Jančič

Princeska z napako

Janja Vidmar, avtorica tega mladinskega romana, se je rodila leta 1962 na Ptuj. Od leta 1996 je poklicna pisateljica, ki piše predvsem za mladino. Njen navdih je hči Sara. Pisateljica živi in dela v Mariboru, kamor so jo poti pripeljale že v mladosti. Po prekinitvi študija na filozofski fakulteti se je vrnila v kraj otroštva. Njena ustvarjalna žilica ji nikoli ni dala miru, saj pravi, da je pisateljica postala pri petih letih, ko je sestri popisala bankovec. Mogoče je bil prav bankovec kriv, da zdaj svoja dela, ki velikokrat prejemajo nagrade, objavlja v številnih revijah in časopisih. Njena najbolj znana mladinska dela so *Junaki petega razreda*, *Moj prijatelj Arnold* in *Debeluška*. Piše tudi scenarije za televizijske nadaljevanke.



Knjiga *Princeska z napako* je bila izdana pri različnih založbah. Mojo je izdala založba DZS v Ljubljani leta 2004. Uredila jo je Breda Rajtar.

Ko sem prebrala naslov knjige, sem mislila, da bo roman govoril o

»perfektnem« dekletu s kakšno skrito hibo. Vendar sem se zmotila. Zgodba se dogaja decembra, v času pred novim letom. Opisuje deklico Fatimo, ki je lepo, a vendar zvito dekle. Veliko njenih dejanj se mi zdi napačnih. Z družino kot begunka pride v Slovenijo. Je zelo osamljena in nima veliko prijateljev. Njena mati živi pod pritiskom, saj se oče ukvarja z ilegalnimi posli, da preživlja družino. Fatima ima najboljšo prijateljico, gospo Kodrlajso, ki je učiteljica biologije. Živi sama z mamo in je zelo skrbna, prijazna in velikokrat pomaga Fatimi. Fatimino usodo kuje Adam, ki je najlepši fant. Je iz premožne družine in se druži z nasilneži, ki negativno energijo prenašali tudi nanj.

Fatima živi v kleti stanovanjskega bloka v Mariboru. V šoli se iz nje norčujejo. V razredu

nima prijateljic, le sošolka Sanja spregovori kakšen stavek z njo in ji včasih odstopi malico. Njeno obnašanje je po vsej verjetnosti posledica njenega življenjskega okolja. Nekega dne po pouku odhiti v drogerijo, kjer jo zamikajo sladkarije, zato jih ukrade. Ravna nezrelo, saj ne pomisli na posledice. Pri kraji jo zalotijo, vendar ji na pomoč prihiti učiteljica Kodrlajsa, ki plača ukradeno in jo povabi na čaj v nek lokal, kjer Fatima prvič v življenju okusi čokoladno torto. V današnjih časih čokoladna torta ne pomeni nič posebnega. To je le še en dokaz, da sem se pri branju naslova knjige močno uštel.

Dan pred bližajočim se novim letom jo razredničarka Makarena, ki Fatimi vsakodnevno greni življenje, z vprašanjem, zakaj ni prinesla denarja za novoletni ples, osramoti pred celim razredom. Ostalim učencem Makarena predlaga, naj zanjo zberejo denar. Takšno dejanje je nezrelo, saj naj bi bila učiteljica otrokom vzor, tako pa so še oni gojili zaničujoč odnos do princeske z napako. Osramočena odhiti iz šole domov, kjer v parku sreča Adama, ki jo povabi na hišno zabavo. A Adam jo želi le izkoristiti, saj je Fatima lepo dekle. Odzove se na povabilo in na koncu se nažalost zgodi neizbežno. Poleg ponujanja droge jo Adam še izkoristi, saj Fatima tisto noč pod vplivom drog izgubi nedolžnost. Po

vsem, kar ji stori, jo prosi, naj o dogodku ne pripoveduje nikomur. Prav grozovito je prebrati takšne stvari, še hujša pa je misel, da se taki primeri dogajajo v tem pokvarjenem svetu. Zaradi lakote in droge Fatima izgubi zavest. Naslednji dan jo po končanem pouku pred šolo čaka Adam. Zvabi jo domov in spet se dogajajo grozovite reči. Fatimo oče, ki je občutljiv za družinsko čast, najde pijano pred domačo hišo. To je v hudem nasprotju z njegovo častjo. Učiteljica Kodrlajsa naslednji dan zaradi Fatimine slabosti posumi, da je deklica morda noseča. Odpelje jo h ginekologu, kjer potrdijo njene sume. Učiteljica jo pospremi domov in novico pove njeni mami. Ko se v šoli novica razve in so vsi spet prijazni z njo ter ji celo dajo darila, je Fatima kljub svoji nesreči srečna. Na poti iz šole v parku sreča Adama, ki zanika, da je otrok njegov. In sreča, kot bi mignil, odide. Nesrečna odide domov, kjer imajo zasedanje in se odločijo, da bo Fatima odšla k botru Esadu v Nemčijo, kjer naj bi se poročila. Oče napove maščevanje Adamu. Fatima sliši pogovor in pobegne k prijateljici Kodrlajsi. Skupaj odideta k Adamu in povesta njegovim staršem, ki pa ju

naženejo. Če bi staršema bilo kaj do svojega sina, bi prisluhnila in ugotovila, da bi res lahko bil v težavah. Fatima odide domov, kjer mati vsa nesrečna čaka očeta. Domov ga ni celo noč in zjutraj Fatima najde svojo mamo vso krvavo. Odpeljejo jo v bolnišnico, kjer splavi. Za trenutek se pri tem bralec zmede, ker ugotovi, da je tudi njena mama noseča. V bolnišnici je tudi Adam, ki ga Fatima skrivaj obišče. Zdi se, da je dogodki ne izučijo. Na obisk pride boter Esad, ki Fatimo odpelje s seboj v Nemčijo. Oče ji pošlje pismo, v katerem ji napiše, da se je vrnil v Srebrnico. Po vsej verjetnosti zato, ker je ponos družine uničen. Njena mama ostane v Sloveniji, kjer ji po najboljših močeh pomagajo sosedi. Fatima ponosno naznani, da se bo vrnila v Slovenijo.

»Barve so se v njej prelivale kakor mavrica in veliki cvetovi so pomenili upanje. Kdo ve, morda celo obljubljali vrnitev,« je zapisala pisateljica, ki je s knjigo želela mlade posvariti pred posledicami droge, alkoholizma in slabe družbe. Fatima pa je dokazala, da nikoli ne smeš izgubiti upanja na boljše čase, saj upanje umre zadnje.

Ana Blatnik

DOMIŠLJIJSKI SPIS

Z železnimi škornji v svet

Neko sobotno popoldne smo bili brat Tilen, sestrična Maja in jaz sami doma. Zelo smo se dolgočasili. Brala sem knjigo, ki me ni zanimala, Tilen je gledal televizijo, Maja pa je izbirala barvo laka za nohte. Brat je predlagal, da gremo v park. Ker je bilo zunaj blato, smo obuli škornje.

Ko smo stopili na zelenico, smo čudežno poleteli. Škornji so nas ponesli daleč stran. Lahkotno kot ptice smo lebdeli po zraku. Čez nekaj časa smo se ustavili na Sanjskem otoku. Na nebu ni bilo nobenega oblčka. Sonce je žarelo in bilo je zelo toplo. Ker nam je bilo zelo lepo, smo tam ostali kar štiri dni. Spoznali smo veliko prijateljev: Nežo, Laro, Matica, Klaro, Tima in Andreja. Medtem ko smo se zabavali, so se škornji spremenili v železne. Bili so še lažji kot prej. Naslednji dan smo odpotovali v svet pravljic. Tam je bilo polno pravljic, smetane in črk. Imeli smo se zelo lepo. Vsak večer smo lahko brali in nič nam ni bilo dolgčas. Dobili smo vse, kar smo želeli. Ker nismo takoj hoteli zapustiti sveta pravljic, smo ostali celo leto. Ko je prišel čas, da se poslovimo, nam je bil zelo težko, a nam je vseeno uspelo. Dolgo smo potovali nazaj v mesto. Zdelo se nam je, da letimo že cel dan. Ko smo prispeli nazaj v mesto, smo se spomnili svojega potovanja. Ugotovili smo, da je ura natančno toliko, kot je bila, ko smo odpotovali. Staršev še vedno ni bilo iz službe in še vedno je deževalo. Med našim potovanjem se je v mestu ustavil čas.

Vrnili smo se v stanovanje in se spomnili, da so nam starši nekaj naročili. Hitro smo vse pospravili. Ko so se starši vrnili domov, so nas pohvalili, saj smo naredili vse, kar so naročili. A nikoli niso izvedeli za železne škornje, ki jih še zdaj hranimo na posebnem mestu.

Nina Zupanc

ŠOLSKI PLESNI FESTIVAL

Bravo, plesalke!

Osnovna šola Ljubečna je 23. aprila gostila regijsko tekmovanje v šolskem plesnem festivalu.

Med osemdesetimi tekmovalkami so bile z mentoricama Tanjo Vrhovšek in Majdo Marguč tudi Larisa Bernard (66. mesto), Špela Rozman in Eva Kodrin (obe 49. mesto), Nina Stiplošek (44. mesto), Lana Zajc (33. mesto) in Ana Gaberšek (25. mesto). Tekmovala je tudi skupina s plesno produkcijo in osvojila prvo mesto za najboljšo

tehnično izvedbo. V ekipi so bile Tina Kuk, Teja Arlič, Urška Kovač, Anja Planko, Andreja Burger, Valentina Gradič, Klara Hohkraut, Saška Maček, Nina Teršek, Katjuša Tratar, Eva Ferlič in Neža Ferlič. Omenjena dekleta nas bodo z mentoricama Majdo Marguč in Špelo Medved maja zastopala na državnem tekmovanju.

Majda Marguč

Foto: Tanja Vrhovšek



SLOVENSKA GLASBENA OLIMPIJADA 2013

Zlati glas naše šole

Slovensko glasbeno olimpijado pripravlja Glasbena mladina Slovenije za učence osnovnih in srednjih šol. Letos se je je udeležila tudi naša učenka Ana Marija Ojsteršek z mentorico Matejo Škorja in osvojila zlato priznanje. Zato smo jo povabili na pogovor.

Kdo te je navdušil, da si se na tekmovanje sploh prijavila?

Približno dva meseca pred tekmovanjem me je učiteljica Mateja Škorja ustavila na hodniku in mi začela pripovedovati o nekem tekmovanju iz glasbe. Razložila mi je, približno kdaj naj bi bilo in kaj sploh tam delaš. Ker imam glasbo zelo rada in se z njo tudi redno ukvarjam, sem privolila v udeležbo na tekmovanju.

Kdo te je spremljal v Ljubljano in kdo ti je pomagal pri pripravih?

Priprave na tekmovanje niso bile preveč naporne, saj sem na listu dobila napisano približno vse, kar sem morala vedeti. Vse odgovore mi je razložila učiteljica Mateja. To so bile teme iz zgodovine glasbe, poznavanja glasbene teorije, glasbenih oblik, nauka o inštrumentih, slušnih primerov in članki iz strokovne glasbene revije Glasna. Poleg tega sem morala napisati avtorsko skladbo, eno skladbo pa sem morala pripraviti za petje. Seveda ne smem pozabiti pianistke Teje Ulaga, ki me je spremljala pri petju pesmi, in sestre Klementine, ki je z mano izvajala mojo avtorsko skladbo. Tudi sama sem se morala pripravljati, saj sem navsezadnje jaz tekmovala. V Ljubljano sta z menoj odšli učiteljica Mateja in moja sestra, pozneje se nam je pridružila še pianistka, ki je s sabo prinesla še dodatno moralno podporo.

Katera naloga ti je bila najbolj všeč?

Najbolj mi je bil všeč pevski del. Med petjem se sprostim in pozabim na vse skrbi, ki jih imam.

Med drugim si morala napisati svojo skladbo. Koliko časa si potrebovala zanjo?

Je ustvarjanje nečesa novega preprosto?

Mogoče se nekaterim zdi prava muka napisati pesem. Tudi sama sem mislila tako, dokler je nisem. Ampak ko dobiš idejo, niti ni tako težko. Prvi osnutek pesmi je nastajal približno uro. Ampak je pesem še potrebovala veliko dopolnjevanja, popravljanja in še besedilo, saj sem si jo predstavljala v izvedbi klavirja in petja. Pesem je bila dokončno napisana v približno tednu, mogoče dveh. Na svojo avtorsko skladbo sem zelo ponosna, saj se mi pred še sanjalo ni, da sem sposobna napisati svojo skladbo.

Katera naloga ti je bila najmanj všeč?



Najbolj sem se bala a vista petja, to pomeni, da prvič vidiš skladbo ali ritmično vajo, ki jo moraš izvesti, saj nisem vedela, kaj me čaka, vendar na koncu sploh ni bilo tako grozno, kot sem si predstavljala, in moram reči, da mi je šlo več kot odlično.

Si zadovoljna s svojo uvrstitvijo, kakšna so sploh bila tvoja pričakovanja?

Moja pričakovanja so bila precej nižja, kot je bil končni rezultat. Če bi me dan pred tekmovanjem vprašali, bi rekla, da pričakujem bronasto, mogoče srebrno priznanje, a sem dobila drugo srebrno priznanje. Že s tem sem bila zadovoljna, a je prišlo do spremembe in komisija se je odločila, da zatega priznanja ne dobi samo prvouvrščeni, ampak tudi tisti, ki imajo dovolj doseženih točk. Čez teden dni mi je učiteljica Mateja prinesla pokazat uradne rezultate in ugotovila sem, da sem dosegla zlato priznanje. Bolj zadovoljna ne morem biti.

Neža Ulaga

Foto: Osebni arhiv A. M. Ojsteršek

MEDNARODNO TEKMOVANJE DAVORINA JENKA

V Beograd po zlato in srebro

Od 28. februarja do 11. marca je bilo v Beogradu mednarodno tekmovanje Davorina Jenka, na katerem so sodelovali tudi učenci naše šole, ki obiskujejo tudi Glasbeno šolo Laško-Radeče.

Dosegli so naslednja rezultate:

DANIELA KOVAČ, trobenta, kategorija junior B, prva nagrada – lavreat.

BOR TURNŠEK, trobenta, kategorija A, prva nagrada, tretje mesto.

JERNEJ MAČEK, trobenta, kategorija B, prva nagrada, drugo mesto.

Njihov učitelj je Marko Razboršek, korepetitor Dejan Jakšič.

LUKA VINDIŠAR, klarinet, kategorija A, prva nagrada – lavreat.

Njegov učitelj je Primož Razboršek, korepetitor Dejan Jakšič.

TINA KRAMAR, saksofon, kategorija A, druga nagrada.

Njen učitelj je Damjan Vajde, korepetitor Nina Mole.

Za dosežene rezultate čestitamo učencem, učiteljem in korepetitorjem in jim želimo, da bi še naprej uspešno tekmovali.

Tina Kramar

Foto: Osebni arhivi nagrajencev



LJUDSKA DEDIŠČINA

Zeleni Jurij prinesel pomlad

Vlado Marot je na različne načine dejaven na ogromno področjih. Med drugim je tudi predsednik Etno odbora Jureta Krašovca Možnar. Ker naša šola že tradicionalno sodeluje pri jurjevanju, smo ga poprosili, da bi nam nekaj povedal tudi o tem.

V katero leto segajo začetki etno odbora? Kakšni so bili?

Začetki segajo devetindvajset let nazaj. V skupino smo se združili ljudje, ki smo želeli predstaviti šege, navade in običaje. Prvič smo se pobudniki zbrali v Škofcah nad Rimskimi Toplicami na reviji starih šeg in običajev. Takrat nam je to zelo dobro uspelo, vsi smo se dobro pripravili. Začetki so bili lepi, lažje se je delalo, ker je bilo vse prvič, ker je večina vse o vsem vedela.

Danes Etno odbor Možnar sestavlja enajst kulturnih društev in štiri javne ustanove, ki smo jih vključili v delo, ter nekaj posameznikov, ki že vrsto let delujejo v omenjenem odboru. Med njimi je tudi vaša šola. Odbor smo poimenovali po znanem Laščanu Juretu Krašovcu, ki je bil soustanovitelj, marljiv član in vedno poln idej. Ohranjanje našega dela je danes zelo zaželeno, vendar so ljudje po napornih službah precej utrujeni. Veliko je odpovedovanja, ki ga članom ni žal, saj delajo za svojo dušo.

Ime odbora se je večkrat spremenilo. Samostojna zveza bomo postali letos. Doslej smo delovali kot delovno telo sicer že nekaj let neaktivne ZKD Občine Laško. Zlati Možnar pa je tudi ime za priznanje, ki ga vsako leto podeljujemo za izjemne dosežke na področju etnografske dejavnosti, pri obujanju in prikazovanju starih ljudskih šeg, delovnih opravil in navad. V sodelovanju z Muzejem Laško smo pripravili predstavitev možnarja – od kod ime in zakaj. V možnarju so gospodinje nekoč phale orehe, da je bila potica še bolj slastna. Za veliko noč pa je bilo v navadi pokanje z možnarji. V arhivu RTV



Slovenija je shranjenih kar nekaj prispevkov o našem delu.

Katere prireditve vaše društvo organizira v Laškem in bližnji okolici?

Etno odbor med drugim sodeluje na pustnem karnevalu, nekaj časa smo bili soorganizatorji, na proslavi ob kulturnem prazniku podeljujemo priznanje zlati možnar, potem so tu še pohod po Anzekovih poteh, jurjevanje (ima zelo bogate temelje), druženje ob košnji po starem. Naše sodelovanje je pomembno tudi v okviru prireditve

Pivo in cvetje (takrat je vključenih približno petsto ljudi – članov društev in skupin). Pri tem predstavimo naš kraj, »ohcet« po stari šegi, poulično dogajanje in etnografski del parade, v kateri sodeluje deset do dvanajst skupin. Naše društvo organizira tudi

letni prikaz starih ljudskih šeg in delovnih opravil, in sicer vsako leto v drugem kraju, po možnosti z določeno tematiko. Smo soorganizatorji Martinovega v Laškem, ki traja tri dni, rudarskega praznika v Sedražu na god sv. Barbare (4. decembra), Žegnanja konj in še bi se kaj našlo.

Ste zadovoljni z odzivom ljudi?

Odziv ljudi je zelo dober, vedno imamo veliko obiskovalcev. Eni sodelujejo, drugi podoživljajo mladost ... Zadovoljni smo tudi glede števila nastopajočih oziroma sodelujočih, pri čemer z nami delajo tudi nekateri amaterski igralci. Včasih so vsi vse znali, danes zaradi napredovanja tehnike marsikaterega opravila ni več, gre v pozabo, pri čemer odhajajo tudi ljudje, ki so marsikaj vedeli, tako delali in živeli. Zato se morajo zdaj mladi določenih veščin naučiti. In zato poskušamo zadeve ohranjati za zanamce.

Pomembno je, da smo izvirni, da prikazujemo izročilo z našega območja in da smo čimbolj verni zapisovalci in posnemovalci preteklosti na tem območju. Nič ni bilo kar tako. Vsak zakaj je moral in je imel svoj zato.

Naša šola že kar nekaj let z vašo pomočjo oziroma podporo pripravlja jurjevanje po ulicah Laškega. Se morda spominjate začetkov?

Letos je bilo že štiriindvajseto jurjevanje v Laškem, ki je vsako leto 24. aprila, torej na jurjevo. O tem je pisal že Ignac Orožen (1880), ki je v kroniki Dekanije Laško posebej omenjal tudi šego o jurjevanju v Laškem. Sprevod pripravijo učenci in učitelji vaše šole, celotna prireditev pa poteka v sodelovanju z našim Etno odborom Jureta Krašovca Možnar. Prvotno je bilo tako, da so pri tem sodelovali mlajši fantje, ki so kot koledniki hodili od hiše do hiše in prepevali med drugim tudi posebno Jur'jevo pesem ter v njej prosili za jajca in »špeh«. Izvirnost omenjene šege je izjemno pomembna, kar velja seveda tudi za vse ostalo.

Menite, da mladina dovolj pozna ljudske običaje – sploh tiste, ki so povezani z domačim, lokalnim okoljem? Kakšen odnos ima po vašem mnenju do ljudskih šeg in navad?

Lahko rečem, da sem vesel sodelovanja z mladino in z vami, torej z vašo šolo. Menim, da mlade zanimata zgodovina, brskanje po ljudskem

izročilu. Z mladimi raziskovalci se da veliko narediti na terenu in tudi zato je v vaši šoli nastalo nekaj zelo dobrih projektov iz naše zakladnice, ki so še posebej hvalevredni in dragoceni. Bistvo je, da to, kar imamo tukaj, negujemo in prenašamo na naslednje rodove. Na tem področju bi morali delati še več.

In za konec: katera je vaša najljubša šega ali navada oziroma kateri ljudski običaj vam je najbolj pri srcu?

Vprašanje je zelo težko, ker je znotraj življenjskega kroga – od rojstva do smrti – in koledarskega leta veliko zanimivega, lepega, pomembnega, dobrega, neprecenljivega. Bom zagotovo kateri stvari naredil krivico, ampak naj bo naša Ohcet po stari šegi. Z njo je povezano marsikaj. Ne le vesel, najbolj bleščav in slikovit del, tudi priprava, vasovanje, snubljenje, ogledi ... Iz nedavne preteklosti vemo, da so bolj ali manj, če že ne kar povsem, starši odločali o tem, kdo se bo s kom poročil, in sicer na podlagi tega, kakšen je, kaj ima ... Naj povem, da sem ponosen, ker imam še vedno shranjeno poročno sliko svoje stare mame, ki je objavljena tudi v Juretovi knjigi z naslovom Ohcet po stari šegi in notarsko pismo. Iz vseh delov »ohceti« se da marsikaj spoznati, vedeti, naučiti.

Timeja Verk

Foto: Osebni arhiv Vlada Marota



Vlado Marot v pogovoru z dr. Janezom Bogatajem

JURJEVANJE

Zelen'ga Jur'ja vodimo ...

Slovanski narodi častijo na 24. aprila sv. Jurija kot svetnika, ki prinaša pomlad. V Laškem je navada, da se na dan praznika učenci od prvega do četrtega razreda iz matične šole in podružnic s svojimi učiteljicami in učitelji odpravijo po mestnem jedru, piskajo na piščali in rogove, prepevajo, plešejo, delijo šopke in vodijo zelenega Jurija – mladeniča, odetega v brezovo zelenje, ki simbolizira pozdrav pomladi.

Tudi letos so se učenci podali po mestnem jedru, midve pa sva se jim pridružili. Ob 9.30 so se začeli zbirati na šolskem igrišču. Kmalu so se jim pridružili tudi učenci iz podružnic. Dekleta so nosila prekrasne venčke in šopke, fantje pa so ponosno pihali v svoje rogove.

Po nekaj minutah smo se podali na pot. Pred pivovarno nas je že pričakovala skupina ljudi. Otroci so zapeli nekaj značilnih pesmi in dekleta so prisotnim podarila šopke. Pot se je nadaljevala po zgornji ulici do trgovine, kjer je bila množica ljudi še večja. Jurjevanje so si prišli pogledat tudi otroci iz vrtca, seveda z vzgojiteljicami. Vsi so navdušeno prisluhnili in se razveselili šopkov ter trobljenja na rogove.

Veselo so nadaljevali pot do Aškerčevega trga in pred cerkvijo spet zapeli ob harmoniki. Dekletom šopkov še ni zmanjkalo, saj so z njimi razveselile ljudi, ki so se zbrali pred cerkvijo. Glavni del je bil na občinskem trgu, kjer sta se nam pridružila tudi župan Franc Zdolšek in ravnateljica. Prijazno sta pozdravila vse otroke, ki ohranjajo tradicijo jurjevanja. Kmalu se nam je zeleni Jurij razkril in sledilo je tekmovanje v pihanju rogov.

Otroci so na koncu še zaplesali v ritmu pesmi, značilnih za ta praznik, in se odpravili nazaj na šolsko dvorišče. Delo so dobro opravili, saj lahko že opazujemo ozelenela drevesa in ptice, ki se končno lahko brezskrbno vrnejo nazaj k nam.

Tara Podsedenshek in Ana Blatnik

ANKETA Z UČENCI

Dobrodošla pomoč staršev

Pred odhodom na jurjevanje sva obiskali učence od prvega do četrtega razreda in jih vprašali, kdo jim je pomagal izdelati rog oziroma venček. Iz odgovorov sva ugotovili, da so se učenci zelo potrudili, pri čemer so jim obilno pomagali starši in drugi družinski člani.

Tjaša Deželak: Z mamó sva nabrali rožice in jih nesli k teti, ki je venček naredila.

Kristjan Žužek: Rog mi je izdelal atijev znanec.

Nika Lapornik: Dedek in babi sta nabrala rože in venček spletla. Mami mi ga je okrasila.

Miha Kovač: Dedek mi je naredil rog.

Aljaž Pajk: Rog mi je naredil ati.

Sara Hrastnik: Venček je spletla mami.

Ema Šolar: Venček sva naredili z babico.

Jure Šantej: Rog mi je izdelal ati, jaz pa sem mu pomagal.

Nara Lendero: Venček je spletla moja babi.

Lara Pavčnik: Mami je z mojo pomočjo naredila venček.

Ivona Djordjević: Venček smo kupili.

Julija Teršek: Venček sva naredili z mamó.

Tjaša Gorišek: Venček mi je pomagal izdelati ati.

Davor Klezin: Rog mi je naredil stari ata.

Iztok Golob: Rog je naredil dedi.

Neža Kovač: Venček sva spletli z mamico.

Hana Obrez: Venček mi je pomagala narediti mami.

Gregor Rajc: Rog sem naredil skupaj s stricem.

David Horjak: Pomagal mi je stric.

Lana Hrastelj: Venček sva naredili skupaj s teto.

Brina Maček: Venček mi je pomagal splesti ati.

Ana Blatnik in Tara Podsedenshek

ANKETA Z OBISKOVALCI JURJEVANJA

In na kaj ob besedi jurjevanje pomislite vi?

Med rajanjem po ulicah sva mimoidoče povprašali tudi, na kaj pomislijo ob besedi jurjevanje. Vsem se zahvaljujema za odgovor.



Martina Srebot: Spomni me na začetek pomladi.



Roman Hrastnik: Pomislim na pozitivno in dobro vzdušje ter pomlad.



Metka Bratec: Spomnim se na rajanja po mestu.



Klemen Cokan: Pomislim na besedo pomlad.



Klemen Jager: Spomnim se na Jurijevo podobo.



Lidija Pristovnik: Na prelepe šopke, ki jih delijo dekleta.



Franc Zdolšek: Ob besedi jurjevanje pomislim na mladino, ki ta zanimiv star običaj skrbno podoživlja.

Tara Podsedenshek in Ana Blatnik, foto Anja Deželak

JURJEVANJE V SLIKAH

Dobrodošla, pomlad!

Foto: Andrej Gobec





VELIKA NOČ

Šunka, pisanice in hren

Velika noč je eden najpomembnejših krščanskih praznikov. Takrat praznujemo dan Jezusovega vstajenja. Jezusa Kristusa so na veliki petek, ko imamo dandanes strog post, križali. Tri dni zatem (na veliko soboto) pa naj bi vstal od mrtvih. Kot že najbrž veste, je velika noč premakljiv praznik, torej zanjo ne obstaja le en datum, ampak je vsako leto drugače. Če še ne veste, vas najbrž zanima, kako so izračunali letošnji datum velike noči.

Najprej pogledamo, kdaj je prva polna luna po enakonočju oziroma po prvem pomladnem dnevu. Letos je bilo to 20. marca. Nato pogledamo, kdaj je prva polna luna po tem datumu. Letos je bila to sredo, 27. marca. In ker veliko noč praznujemo vedno na nedeljo, je bila prva nedelja po 27. marcu 31. marca.

Velikonočna tradicija se razlikuje od države do države. V Sloveniji je na primer simbolna hrana. Na veliko soboto jo nesemo v cerkev. Suho meso predstavlja Jezusovo izmučeno telo, rdeči »pirhi« kaplje krvi, hren žeblje, ki so bili pribiti na križu. Potica in ostala peciva predstavljajo krono. Izmenjevanje in barvanje »pirhov« segata v pogansko dobo, pri čemer »pirhi« še danes predstavljajo prijateljstvo in ljubezen. Ker je Jezus vstal iz groba kot kakšno piščice iz jajca in ker krst

pomeni vstop v novo življenje, je jajce znamenje njegovega vstajenja.

Priprave na veliko noč se začnejo že teden pred cvetno nedeljo, ko otroci in odrasli nabirajo zelenje in rože za butare. V soboto je dan »žegna« – blagoslovljene hrane. Velikonočna nedelja pa je predvsem velik družinski praznik. Že zjutraj se v slavnostnem vzdušju družine zberejo ob obilnem zajtrku. Jedo šunko, jajca, kruh, hren ... Potem navadno sledijo obiski sorodnikov ali kakšni izleti.

Ljudje so včasih verovali, da je bil na cvetno nedeljo najboljši dan za sajenje in presajanje rož, obdelovanje vrtov ... Skratka za vse, kar je povezano z zelenjem in rožami.

Nataša Grešak
Foto: Nena Turnšek



Izdelek četrtošolcev iz OPB 4. razred MŠ Laško

OPB 4. RAZRED MŠ LAŠKO

Velikonočni »ustvarjalčki«



Zadovoljni obrazi pridnih ustvarjalcev



Vsak je izdelal svojega ...



Starši so bili zagotovo ponosni na svoje nadebudneže.



Idejam ni videti ne konca ne kraja.

Foto: Nena Turnšek

PRVI RAZRED MŠ LAŠKO

Tudi najmlajši radi ustvarjajo



Foto: Tanja Vrhovšek

PŠ VRH NAD LAŠKIM

Velikonočni zajčki

Velikonočni zajčki so priskakljali izpod ustvarjalnih prstkov učencev prvega triletja PŠ Vrh nad Laškim.



Simona Sirk

PROSTOVOLJCI

Velika noč v domu starejših

Učenci Osnovne šole Primoža Trubarja Laško smo se odpravili v Dom starejših Zdravilišča Laško, da smo malce razveselili tamkajšnje varovance.

Z velikim veseljem so nas pričakali, nato pa smo se spravili k delu. Uslužbenke so na mizo prinesle 150 jajc, učenci pa smo jih starejšim pomagali krasiti. Včasih je kakšno jajce padlo tudi na tla. Jajca smo okrasili z različnimi rožami, listi, vrvicami in jih na koncu zavijali v nogavice. Ves

čas smo se smejali, se pogovarjali in zabavali na vse mogoče načine. Dve uri sta minili, kot bi mignil. Starejši so se z nasmehom na obrazu poslovili od nas, mi pa smo se odpravili nazaj k pouku. Dan je bil res nekaj posebnega.

Monika Petek
Foto: Metka Čulk



TABOR ZA NADARJENE

V svetu muzikala

Učenci, ki smo se prijavili k aktivnostim za nadarjene, smo se marca v družbi psihologinje Saše Kočiš in socialne delavke Metke Čulk odpravili v Podružnično osnovno šolo Šentrupert.

Ko smo prispeli, smo najprej odložili prtljago in posedli v krog v eni od učilnic ter poslušali pravila in program, ki so nam ga predstavile spremljevalke. Ko smo bili seznanjeni z vsem potrebnim, smo se odpravili na težko pričakovano malico. Po njej so nas razdelili v skupine in odšli smo v telovadnico. Tam smo imeli nekaj iger – tudi štafete za ogrevanje in igre, pri kateri smo z zvezanimi gležnji morali skakati v kvadratke. Nasmějani smo velikokrat popadali po tleh. Po igri smo odšli na večerjo. Po njej smo se razdelili v nove skupine in se šli še bolj zanimive igre, ob katerih smo se že drugič, a ne zadnjič, od srca nasmejali. Sledila je priprava na spanje. Ali smo ponoči sploh kaj spali, niti ni vprašanje. Ne vemo za učiteljice, a večinoma smo bili navsezgodaj enotni glede tega, da bomo takoj, ko bomo prišli

domov, popadali v postelje. Zajtrk je večini teknil. Pri njem so se nam pridružili tudi Tanja Pečenko, Maša Tiselj in njun spremljevalec, ki so nas popeljali v svet muzikala. Ker so morali potrebne stvari še pripraviti, smo se mi odpravili do bližnje kapelice. Ko smo se vrnili, smo se začeli učiti pesem iz slavnega muzikala Hairspray in večini so črke besedila pred očmi zelo plesale. Po kosilu smo pesem dopolnili še s plesom in živčno pričakovali prihod staršev. Na nastopu smo se navkljub pomanjkanju časa dobro izkazali, če odmislimo radio, ki nam je ves čas nagajal. Kljub vsemu pa nam bo tabor ostal v lepem in zaspanem spominu.

Ana Blatnik

Foto: Tim in Lan Vorina



TURISTIČNI KROŽEK

Prazn'čne jedi v otroški preobleki

Od začetka šolskega leta smo se učenci, ki obiskujemo turistični krožek, pripravljali na tekmovanje Turizmu pomaga lastna glava. Naša naloga je bila, da smo pripravili turistični izdelek, povezan z zastavljenim naslovom natečaja Potuj z jezikom.

Tema se je, kot je že iz naslova razvidno, nanašala na hrano. Pripravili in zasnovali smo turistično nalogo z naslovom Prazn'čne jedi v otroški preobleki. 19. marca 2013 pa smo se udeležili tekmovanja. Zdelo se nam je, da je tekmovalcev zelo veliko. Ponudbe so bile zelo pestre in po pripravi stojnice je sledil nagovor povezovalca prireditve. Letos je bilo še posebej poudarjeno, da ni več zmagovalcev občinstva, saj je v preteklosti prihajalo do goljufanj. Pravila smo poznali že od prejšnjega leta, zato smo nestrpno čakali na začetek. Bilo je veliko obiskovalcev, ki so se ustavili pri naši stojnici in prijazno prisluhnili naši predstavitvi. Tudi sodniki, ki so bili »polni zvijač«, so bili prijetni za pogovor. Pogovarjali smo se s sotekmovalci in poizkušali različne jedi, pri čemer smo spoznavali kulturo in načine

priprav jedi učencev iz drugih krajev. Midve pa sva si še posebej »lomili prste«, saj sva čakali na čas, ko bo treba predstaviti našo nalogo povezovalcu prireditve, ki je kmalu z mikrofonom v roki prikorakal do naše stojnice. Vse je prav gladko in prijetno steklo in kot bi mignil, je bil čas za razglasitev. Takrat smo se z mentorico Slavico Šmerc in gospo Mojco Povše približali razglasitvenemu odru in polni pričakovanja prisluhnili. Roke smo za srečo tako trdo stiskali v pesti, da smo imeli na koncu čisto bele prste. Čakali smo in čakali, a našega imena pri bronastih priznanjih ni bilo. Začela so se srebrna priznanja in kmalu smo zaslišali svoje ime. Bili smo zadovoljni in veseli, da je bil naš trud poplačan, in strinjali smo se, da se bomo naslednje leto spet vrnili.

Ana Blatnik in Taja Jančič



Zaradi omejenega števila tekmovalcev so se tekmovanja udeležili samo učenci predmetne stopnje, a so pri pripravi izdelkov sodelovali tudi učenci turističnega krožka z razredne stopnje in nadarjeni z likovnega, naravoslovnega in gospodinjanskega področja.

PŠ REČICA

Evropska vas – Nizozemska

V podaljšanem bivanju tudi mi v letošnjem šolskem letu spoznavamo Nizozemsko.

Očarala so nas njihova polja s prečudovitimi tulipani, ki so jih uvozili iz Azije v 16. stoletju. Kmalu se je pridelovanje tulipanov in njihovih čebulic na Nizozemskem izredno razvilo. Vzgojili

so več kot šest tisoč različnih sort. Mi smo svoje likovno upodobili na velikem plakatu in ob ustvarjanju zelo uživali.



Zaščitni znak Nizozemske so tudi druge cvetlice. Učenci so jih oblikovali iz das mase z modelčki. Z odtiskovanjem (različni predmeti – zamaški, tkanine ...) je vsaka rožica enako kot v naravi postala edinstvena. Nalepili smo jih na venčke (iz

šib, lesa ...) in jih uporabili za dekoracijo. Upamo, da bodo krasili tudi stojnico naše šole v Celju, ko se bodo predstavljale države Evropske unije.



Lidija Jakopič in učenci OPB PŠ Rečica

ONIS

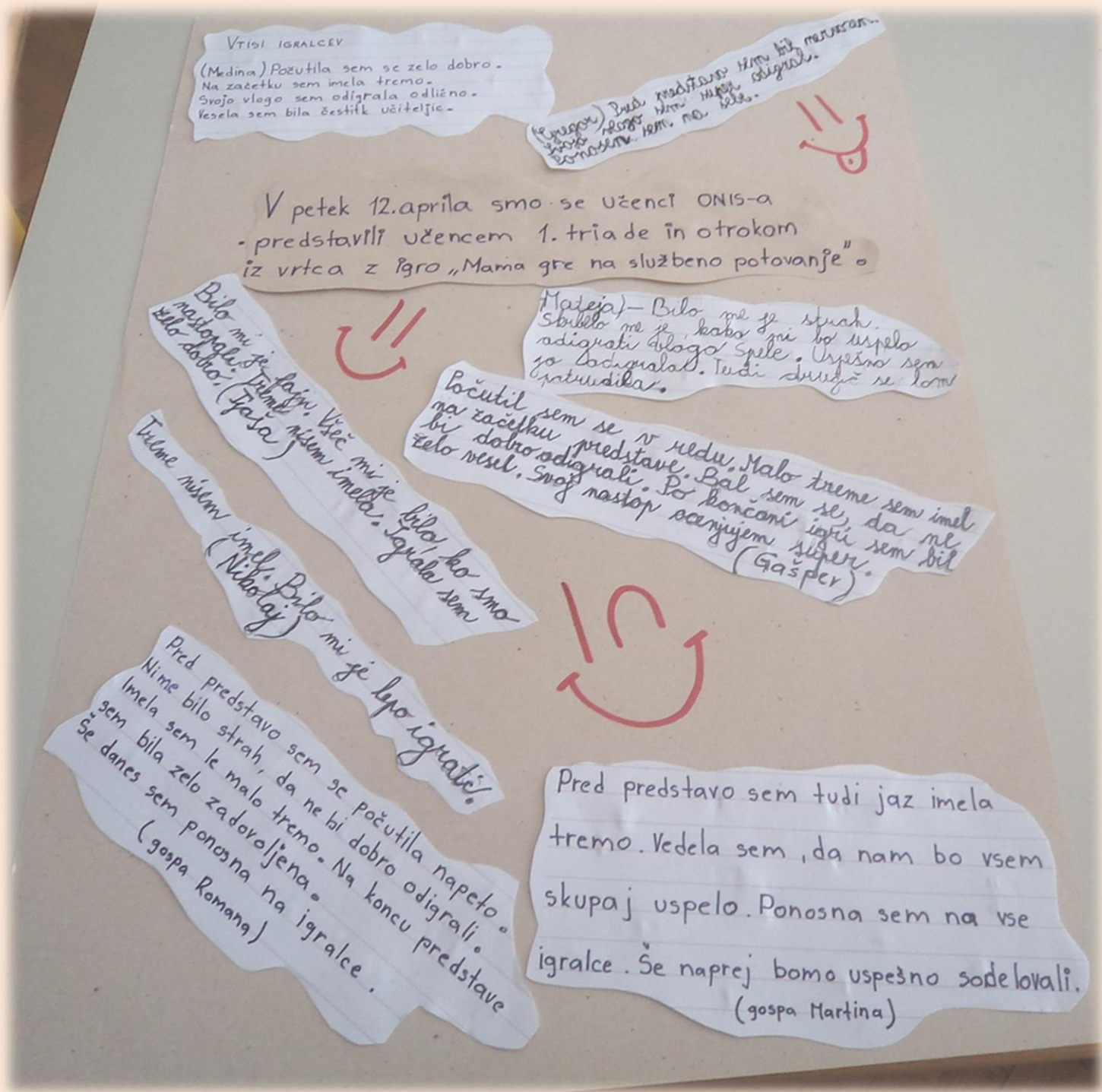
Prireditev za starše

V petek, 22. marca, smo pripravili prireditev za starše in druge povabljene. Sestavili smo kratek kulturni program. Nastopali smo z igrama in s pesmimi ter plesali. Vsem povabljenim smo podarili darila. Na koncu smo se vsi skupaj posladkali s pecivom, ki smo ga sami spekli.

Učenci Onisa

ONIS

Predstava za učence prvega triletja in otroke iz vrtca



Romana Pohar in učenci Onisa

PŠ VRH NAD LAŠKIM

Pozdrav pomladi

Spodnje fotografije vas bodo popeljale skozi prireditev Pozdrav pomladi, ki smo jo pripravili učenci in učiteljice Podružnične šole Vrh nad Laškim v sodelovanju z domačim krajem v Gasilskem domu Vrh nad Laškim.

Simona Sirk



V gasilskem domu smo pripravili dekoracijo.



Godba je napolnila dvorano z zvoki.



Zapel je domači pevski zbor.



Mi smo zaigrali igro Zajček Uhec in Skokica iščeta mamo.



Ko sta zajčka našla mamo, smo zapeli Mamica je kakor zarja, nato smo se zavrteli v ritmu Čukov.



Nato smo zapeli Al' me boš kaj rada 'mela, šolski ansambel Mladi Vrhncani pa je pognal kri po žilah.



Sledilo je še nekaj pomladnih pesmi, nato se je prireditev končala z etno skupino Pit mi dej.



Mamicam smo podarili lastnoročno izdelana darila.

PŠ ŠENTRUPERT

Pozdrav pomladi 2

Vsako leto v marcu v naši šoli pripravimo nastop za mamice, babice tete ... Povabimo pa tudi vse ostale krajane.

In tako smo se tudi letos pripravljali na ta veseli dogodek. Z veliko dobre volje so nam učiteljice pripravile poseben program. Mi pa smo pridno vadili plesne korake in se naučili prepevati veliko pesmi, ki smo jih povezali v venček, zvadili smo tudi igrico. Veliko dela smo imeli s pripravo oblačil in z izdelovanjem dekoracije. Komaj smo čakali, da smo razveselili obiskovalce. Na lep sobotni dan je bila naša lepo okrašena telovadnica napolnjena do zadnjega kotička. Prišli sta me

gledat mami in Neža. Z nami je nastopila tudi moja sestra Lucija. Na začetku me je bilo malo strah, a ko smo dobili prvi aplavz, je vse gladko steklo. Ob koncu smo vsi skupaj zapeli venček ljudskih pesmi. Za nagrado smo dobili glasen in dolg aplavz. Moji mamici so bili najbolj všeč ples Čebelice, šale in venček ljudskih. Ko smo se peljale domov, sta nas še vedno spremljali pesem in dobra volja.

Tinca Centrih
Foto: Renata Kolšek



Ples gunga gunga učencev 1., 2. in 3. razreda



Venček ljudskih



Vrtec je zaplesal Račke.



Razigrane čebelice

PŠ DEBRO

Ob prihodu pomladi ...

V OPB smo se odločili, da bomo odigrali igro Mihe Mateja z naslovom Šola igrač in tako razveselili starše.

V igri smo nastopali Žiga Cestnik, Miklavž Podkrižnik, Maruša Sajovic, Julija Potočnik, Neža Vičič, Lana Jošovec, Maruša Zdouc in Lara Zalokar. Pri igri smo bili zelo uspešni. Starši so

bili zelo zadovoljni in naša mentorica Milena Knez tudi. Po predstavi smo imeli delavnice, ki so jih pripravile učiteljice OPB. Naslednji dan nas je učiteljica nagradila še s čokolado KitKat.

Žiga Cestnik, Maruša Sajovic, Miklavž Podkrižnik

... presenetili starše

25. marca smo učenci in učiteljice v OPB PŠ Debro izvedli pomladni nastop in ustvarjalne delavnice.

Čeprav je bilo vreme zunaj vse prej kot pomladno, se nismo ustrašili. Najprej so nastopili prvošolci z deklamacijo in s plesom. Nato so nadaljevali učenci drugega in tretjega razreda, ki so deklamirali in peli. Zadnji pa so bili na vrsti učenci četrtega razreda z dramatizacijo. Starši so jih nagradili z aplavzom. Nato smo jih povabili na

ustvarjalne delavnice. Izdelovali smo velikonočne košarice iz papirja in oprijemalke v obliki zajčka iz das mase. Vsi smo bili zadovoljni. Tudi sneg, ki je zunaj močno naletaval, ni ustavil naše delovne vneme. Vsi otroci in starši so odšli domov nasmejani in s polnimi rokami izdelkov.

Brigita Kovač



PŠ DEBRO

Moja punčka

Z učenkami 4. razreda OPB smo se v okviru raziskovalne naloge Kaj sem se naučil/-a od dedka oziroma babice lotile izdelave svoje igrčke – punčke.

Iz pogovora in pri raziskovanju so izvedele, da je bilo včasih igrač zelo malo ali da je imelo po eno igrčko več otrok. Nekateri jih niso imeli, a so se kljub temu zaigrali s kakšnim predmetom iz neposredne bližine, s kosom lesa z dvorišča ali s kakšnim orodjem. Igračke so bile narejene iz naravnih materialov, in to doma. Izdelali so jim jih starši, največkrat pa tudi sami, ko so bili starejši. Velikokrat so bile deklice brez igrčke – punčke, ki so si jo zelo želele imeti. Če jo je katera imela, jo je skrbno čuvala in z njo lepo ravnala, ker ji je veliko pomenila.

Z učenkami smo se dogovorile, da bomo izdelale svojo punčko iz ostankov blaga. Bile so navdušene in so komaj čakale, da začnemo delati. Medtem so se fantje so se lotili izdelovanja pisane žogice iz blaga.

Najprej smo za izdelavo punčke pripravile ves potreben material in pripomočke. Potrebovale smo ostanke raznobarnega blaga, volno, polnilo, sukanec, šivanko, sponke (bucike), škarje, papir za kroj (načrt) in pisalo.

Zatem ko smo izbrale blago, so ga učenke lepo poravnale, nanj položile izdelan kroj in obrisale punčko na blago. Blago je bilo speto s sponkami, da se ni premikalo. Sledilo je rezanje blaga s

škarjami. Rezale so zelo previdno, ker če prerežeš preveč, se ne da več popraviti. Potrebovale so dva enaka dela.

Na vrsti je bil težji del, šivanje, ker so se večinoma prvič srečale s šivanko in šivanjem. Učile so se, kako vdeti sukanec v šivanko, narediti vozec ... Niti je hitro zmanjkalo, ponovno je bilo treba vdeti sukanec v šivanko in narediti vozec. Tudi igle so se izgubljale in tudi kakšen prstek se je zbodel pri delu. Nič čudnega, saj se danes doma malo šiva. Z veliko volje in s potrpežljivostjo so zašile, ker so si punčke zelo želele. Ko je bilo zašito, so šiv oziroma rob obrnile v notranjost. Dodale so še mehko polnilo in skupaj skrbno zašile za lepši videz.

Nazadnje so izbrale blago za oblekico in jo po svojih zamislih oblikovale in izdelale. Lase so izdelale iz volne, jih spele v čopke, spletle kitke, naredile oči, usta ... Tudi raznih dodatkov ni manjkalo, kot so pas, ruta in še kaj.

Punčke so zanje veliko vredne, prinesle so jim veliko veselja, zadovoljstva in zaupanje v lastne sposobnosti. Bile so zelo delavne, prizadevne in vztrajne. Pridobile so si marsikatero izkušnjo in spretnost, se kaj novega naučile. Izdelek jim veliko pomeni in jim bo ostal v spominu.

Milena Knez



Naši izdelki

USTVARJALNI KOTIČEK

Spretni in potrpežljivi

Debrski četrtošolci so se resnično zelo potrudili, zato njihovo delo predstavljamo tudi na fotografijah.



Polnjenje punčke s polnilom



Še zadnji šivi



Šivanje punčke in pisane žogice



Šivanje



»Prišijem še lase, lepša bo!«



Izdelava oblekice



Odrežem še nit in oči so končane.

ZDRAVA ŠOLA

Vrednote so pomembne

Naša šola je ena izmed zdravih šol začetnic, saj je članica te skupnosti že devetnajst let. Septembra letos bomo praznovali dvajseto obletnico. Kot člani smo vsa ta leta aktivno spreminjali in izboljševali mnoge stvari v šoli. Trudili smo se za izboljšanje hrane, čisto okolico šole, okrasitev šol in okolice, izboljševali in trudili smo se za boljše odnose, privzgajali prave vrednote ...

Letošnja rdeča nit so vrednote. Ljudje smo zelo različni, vendar težimo k nekim določenim uresničitvam želja, ki nam vsem predstavljajo ugodje in jih imenujemo vrednote. Zato smo si zadali kar nekaj ciljev.

Skrb za starejše

To vrednoto smo uresničevali s pomočjo parlamentarcev in prostovoljcev pod vodstvom Metke Čulk v okviru projekta Simbioza. Marko Sajko in Jure Pikl sta se s svojimi učenci ukvarjala z različnimi projekti in se udeležila tekmovanja First Lego League. Z Ireno Grešak in njenimi člani RK pa smo folkloristi PŠ Debro že nekajkrat pripravili kratek program za ostarele v Vili Šmohor. S krožkarji RK Laško in z učiteljico Renato Topolovec sodelujemo tudi na območnih srečanjih starejših, ki jih organizira RK Laško.

Izboljšanje prehrane

Mira Siljan skrbi za izboljševanje šolske prehrane, na jedilniku se vedno večkrat pojavljajo živila z oznako bio. Ob ponedeljkih imamo brezmesni dan. Tako kot že leta prej tudi skrbimo, da imajo učenci in učitelji pestro in zdravo prehrano, pri čemer med glavnim odmorom večkrat delimo tudi sadje. Metka Čulk in Saša Kočiš vodita krožek Kuhinja za telebane, kjer se učenci učijo o zdravi in biološko pridelani prehrani in skupaj skuhajo jedi iz takih sestavin.

Mediacija za najmlajše

V letošnjem šolskem letu smo si poleg usposabljanja vrstniških mediatorjev zadali tudi

cilj uvajanja šolske mediacije v prvo triletje. Z učiteljico Karolino Teršek sva z mediatorji pripravili igrice in različne veščine usposabljanja za najmlajše. Menim, da smo bili pri delu uspešni.

Usposabljanje učiteljev za delo s sladkornimi bolniki

V prvem razredu PŠ Debro smo se učiteljice letos prvič srečale z učencem, ki ima inzulinsko črpalko. Za delo smo se ustrezno izobrazile s pomočjo KC v Ljubljani. Znanje bomo tako lahko prenesle tudi na druge učitelje, saj se pojavlja vedno več učencev, ki potrebujejo tovrstno pomoč.

Usposabljanje učiteljev za obdelavo eko vrta

Metka Čulk in Saša Kočiš sta bili na izobraževanju, s pomočjo katerega želimo v naši šoli uvesti obdelavo eko vrta.

Varno s soncem

V okviru tega projekta učence vseh razredov vseh naših šol osveščamo po zvočniku in s pomočjo oglasne table. Največ časa za osveščanje pa bomo namenili učencem, ki bodo v letošnjem šolskem letu odšli v poletno šolo v naravi.

Vsakodnevno gibanje na prostem

To je cilj, ki smo si ga zastavili učitelji v OPB že v preteklem šolskem letu in ga vztrajno uresničujemo tudi v tem, saj vemo, kako zelo pomembno je vsakodnevno gibanje otrok na svežem zraku za ohranjanje zdravja.

Brigita Kovač

DAN ZDRAVJA V PŠ DEBRO

Zdravje ima pravi pomen

V ponedeljek, 8. aprila, smo imeli dan zdravja. Sedmošolci smo se razdelili v tri skupine. Naša skupina je šla najprej v telovadnico na uro samoobrambe. Tam smo se naučili nekaj trikov pri napadu in obrambi. Nato smo šli v gospodinjsko učilnico, kjer nam je učiteljica Tanja Drolec razložila nekaj težjih besed v povezavi s prehrano. Zatem smo s pomočjo učiteljice Majde Podbevšek pripravili nekaj zdravih jedi. Pripravili smo sendvič nekoliko drugače, sadno solato in energetske kroglice. Vse to lahko poskusite pripraviti tudi sami.

Energetske kroglice

Sestavine: različni oreščki, mešano suho sadje, kokosova moka, cimet ali druge začimbe po izbiri.

Priprava: Suho sadje namočimo za približno deset ur in ga zmeljemo v gladko maso. Zmeljemo oreščke. Zmešamo zmleto sadje in oreščke v gosto zmes in po želji dodamo začimbe. Iz mase oblikujemo kroglice in jih povaljamo v kokosovi moki.



Sadna solata

Sestavine: mešano sadje po želji, desert, sojin jogurt.

Priprava: Sadje operemo in po potrebi olupimo ter narežemo na koščke. To sadje damo v posodice za sadno solato. Na sadje damo sojin desert namesto sladoleda in nato še sojin jogurt namesto smetane.



Sendvič nekoliko drugače

Sestavine: polnozrnat kruh, avokado, namaz po izbiri, kalčki ali listi solate.

Priprava: Rezine kruha namažemo z izbranim namazom. Na vsako rezino damo na tanko narezan avokado. Nanj potresemo kalčke ali položimo list solate.



Katjuša Tratar in Nina Teršek

DAN ZDRAVJA V PŠ ŠENTRUPERT

Sadni napitki ...

Za začetek dneva zdravja, ki smo ga imeli 8. aprila, smo četrto- in petošolci naredili vsak po en plakat. Četrtošolci z naslovom Jejmo zdravo in učenci petega razreda na temo Temna čokolada.

Za malico smo imeli mlečni riž, ki je potešil našo lakoto, nato smo si umili zobe in se začeli pripravljati na predstavitev plakatov. Da je bil dan še bolj zdrav in zabaven, smo pripravili štiri napitke iz sadja, pri čemer smo se tudi malo

posladkali, saj smo pripravili tudi devet vrst temnih čokolad, ki so bile prav tako okusne kot vsi napitki.

Ko smo dokončali napitke in narezali še zadnje koščke čokolade, smo povabili prvi, drugi in tretji razred na pokušino vseh štirih napitkov ter vseh devetih temnih čokolad. Seveda so poslušali tudi predstavitev plakatov. Ta dan mi je bil zelo všeč.

Urša Kodrin

... in temne čokolade

Dan zdravja je bil 8. aprila. S sabo smo prinesli peresnico in predpasnik. Najprej smo uporabljali peresnico, ker smo delali plakat. Peti razredi smo imeli naslov plakata Temna čokolada, četrti razred pa Jejmo zdravo. Po odmoru smo si umili zobe in dokončali plakate. Nato smo si oblekli predpasnike. Midva z Urško sva narezala različne okusne temne čokolade. Urša in Veronika pa sta naredili vitaminski napitek. Ostale napitke so naredili tudi četrti razredi. Nato smo čakali prvi,

drugi in tretji razred, da smo jim predstavili plakata. Kasneje je sledilo poskušanje napitkov in čokolad.

Pri tem mi je bilo najbolj všeč, ko je Renata pojedla veliko koščkov čokolade in jih dala tudi zraven v sok.

David Lokovšek

... Najbolj všeč mi je bilo, ker so rekli, da je moj napitek najboljši, in ko smo delali plakat. ...

Sara

... Tudi učiteljice, čistilka in kuharica so poskusile naše napitke in čokolade.

... **Anej**

... Gostje so bili zelo navdušeni. Veliko jih je vzelo recept, tudi na to nismo pozabili.

... **Veronika**

DAN ZDRAVJA V PŠ ŠENTRUPERT

Pri zdravniku in v lekarni

Medtem ko so učenci četrtega in petega razreda podružnične šole v Šentrupertu pripravljali sadne napitke in se sladkali s temno čokolado, so učenci prvega triletja spoznavali drugačno plat zdravja.



Prenos ponesrečenca na hrbtu ...



... in prenos z nosili.



Obisk zdravnika



V lekarni



V »laboratoriju«



Čokolada pri četrto- in petošolcih ...



... in sadni napitki



Sladkosnedi učiteljici

... Najbolj mi je bilo všeč, ko smo delali napitke. ...

Monika

... Prvi, drugi in tretji razred so se igrali zdravnike, ko smo se mi potili med pripravo napitkov in različnih okusov čokolad. ...

Metka

... Najboljše mi je bilo rezanje čokolade. Najslabše pa je bilo pospravljanje za prvim, drugim in tretjim razredom. ☺ ...

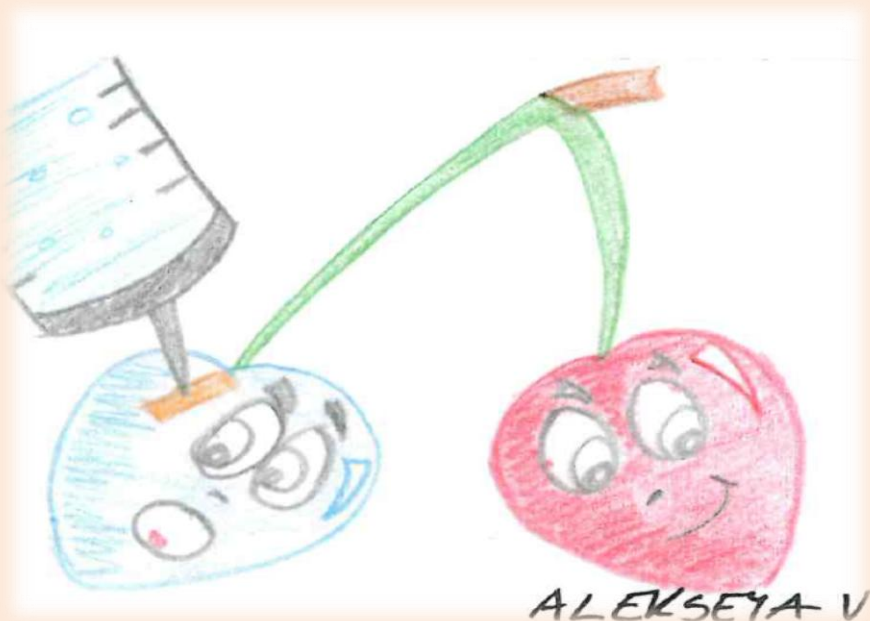
Urška

ZDRAVJE

Gensko spremenjeni organizmi – strup ali rešitev?

Marsikdo je verjetno že slišal za GSO, a le nekateri so pozorni in to besedo opazijo na živilih. Na primer na jogurtih večkrat opazimo napis »brez GSO«. Takrat nepoznavalci mislimo, da smo kupili dober jogurt, brez kakršnih koli dodatkov. In načeloma imamo prav.

Kaj so torej GSO? Kratica pomeni gensko spremenjene organizme. Enostavno povedano nekemu organizmu vnesejo določen gen za točno določeno lastnost iz drugega organizma. Ta proces je seveda zelo zapleten in poteka v laboratorijih. Z razvojem moderne biotehnologije tudi to ni več znanstvena fantastika. Največkrat se tega poslužujejo zato, da bi bili pridelki večji, okusnejši, lepši ... GSO so lahko mikroorganizmi, rastline ali živali. Najpogosteje so gensko spremenjeni koruza, soja, oljna repica, krompir in paradižnik.



Prednosti in slabosti gensko spremenjenih organizmov

Gensko spremenjenim organizmom večina potrošnikov hrane nasprotuje, saj menijo, da takšno poseganje v genome organizmov ni naravno, poleg tega ne vemo veliko o teh organizmih. Potrebna bi bila leta raziskav in ko bi pretehtali vse slabosti in prednosti (brez pohlepa po večjem zaslužku multinacionalke), bi morda lahko vnesli te organizme v vsakdanjo prehrano. Nekateri znanstveniki imajo drugačno mnenje, saj pravijo, da GSO predstavljajo velik napredek v genetskem inženirstvu in rešitev za prehrano naraščajočega prebivalstva. Spreminjanje organizmov s pomočjo genetskega inženirstva je precej mlada dejavnost in trenutno še ne vemo, kako bi naše telo reagiralo na tovrstno hrano, zato previdnost ni odveč.

Z GSO bi lahko dobili več pridelka, vendar je to za kmete, ki imajo manjše obdelovalne površine, odvzem posla.

S pomočjo GSO bi lahko rastlino spremenili, da bi se znala sama braniti pred škodljivci. S tem bi trenutno močno zmanjšali uporabo pesticidov in onesnaženost okolja. Obenem bi tako vzgojili odpornejše in s tem nevarnejše seve povzročiteljev bolezni, ki so odporni na obstoječe pesticide. Razvila bi se velika rezistenca mikroorganizmov in drugih povzročiteljev bolezni. Tako bi se posledično uporaba pesticidov še povečala.

Nekateri pravijo, da bi z GSO rešili problem lakote po svetu, vendar se moramo zavedati, da je svetovna lakota predvsem gospodarski in politični problem. Z GSO sicer lahko povečamo količino pridelka, še vedno pa s tem ne moremo zagotoviti enakomerne porazdelitve hrane.

Nekatera živila (oreški, nekatero sadje) so visoko alergena. Z genetskim inženiringom bi lahko gen, ki povzroča alergijo, odvzeli in ga nadomestili z drugim genom, ki je ne povzroča. S tem bi omogočili, da bi več ljudi jedlo določeno hrano, ki jim sicer škodi. Lahko pa bi alergeni gen prenesli v nov organizem. Takšno spremenjeno živilo bi postalo alergeno in seveda za alergike smrtno nevarno. Saj se pri prenašanju genov sledljivost izgubi. Obstaja možnost, da bi GSO povzročili še več alergij, mutacij in ...



Rešitev ali poguba?

Če bo zagovornikom uspelo prepričati javnost, da GSO sploh niso nevarni za ljudi in da so primerni

za v prehrano, potem verjetno ne bo dvoma o tem, ali naj se tudi Evropa odloči za množično proizvodnjo teh organizmov.

Do takrat pa bomo vestno pregledovali zapise na deklaracijah živilskih izdelkov. EU je sprejela sklep, da mora biti na deklaraciji zapisano, če je v izdelku več kot 0,9 odstotka gensko spremenjenih

organizmov. Posameznik pa se lahko odloči, ali bo to hrano kupil ali ne. Izbira je torej naša.

Danes še ne vemo zagotovo, ali bodo GSO povzročili naše uničenje ali pa bomo z uporabo te hrane človeštvo rešili.

(Viri: <http://www.greenpeace.org/slovenia/si/kaj-delamo/reci-ne-genetskemu-in-eniringu/10-mitov-o-gso/>, <http://projekti.gimvic.org/2007/2d/sok/gso/stran3.html>, Marina Svečko, Alenka Gorjan: Spoznavam živi svet, učbenik za biologijo v 9. razredu osnovne šole, DZS Ljubljana, 2012)

Lea Hostnik in Majda Podbevšek
Foto: Alekseja Vignjevič

ŠPORT

Obiskali so nas košarkaši

V času podaljšanega bivanja so nas v PŠ Debro obiskali košarkaši Pivovarne Laško, ki so odgovarjali na naša vprašanja in nas spodbujali k metanju na koš. Za nagrado smo dobili brezplačne vstopnice za tekme. Bilo je zanimivo.

Brigita Kovač



PLANINSKI KROŽEK

Čistilna akcija v sodelovanju s PD Laško

Bil je čudovit aprilski dan: zbrali smo se, ko je sijalo sonce, nato se je med pohodom pooblačilo, malo deževalo in se tik pred kočjo na Šmohorju ulilo kot iz škafo. Medtem ko smo se v koči »pocrtljali« s čajem in z enolončnico, se je »naredil« lep sončen dan.

Mina Čibej



Delo nas je kmalu utrudilo. Sledil je prijetnejši del akcije: druženje in klepet s prijatelji.



Med hojo in iskanjem smeti smo se spotoma naučili marsikaj zanimivega o naravi.



V koči so nas pogostili z odličnim planinskim čajem in enolončnico. Ker smo sodelovali v čistilni akciji, je bilo za nas zastoj. Plačalo je Planinsko društvo Laško. V dolino smo se vračali veseli, saj je posijalo toplo sonce.

PRVOŠOLCI MŠ LAŠKO

UČENCI 1.A-RAZREDA MŠ LAŠKO SO SPREGOVORILIO SVOJIH ŽELJAH. IN KAJ SO POVEDALI?

JURE: »DA BI SE IMELI RADI IN DA BI BILI ZDRAVI.«

TADEJ M.: »DA SE NE BI PREPIRALI IN TEPLI IN DA BI BILI PRIJAZNI DRUG DO DRUGEGA.«

ENEJ P.: »DA BI IMELI DOVOLJ HRANE IN DENARJA.«

ENEJ R.:»DA BOMO IMELI LEPE ZVEZKE V ŠOLI, DA BOMO LEPO PISALI IN DA NE BOMO POREDNI.«

ANA: »DA NE BI DRUG DRUGEGA ZAFRKAVALI, DA SI NE BI NAGAJALI IN DA BI BILI PRIJAZNI DRUG DO DRUGEGA.«

NELI: »DA BI IMELA NAŠA DRUŽINA DOVOLJ DENARJA, DA BI IMELI NA SVETU DOVOLJ HRANE. DA NE BI ONESNAŽEVALI OKOLJA.«

NIK:»DA BI IMEL DOVOLJ DENARJA ZA SVOJ ŠTIRICIKEL IN DA BI IMEL BORDERSKO PROGO.«

KLEMEN:»DA BI SE IMELI VEDNO BOLJ RADI IN DA BI SPOZNAL ČIM VEČ NOVIH PRIJATELJEV.«

ZOJA:»DA BI SE IMELI RADI IN DA BI IMELI VSI ZLATE RIBICE DOMA.«

KRISTJAN: »DA BI BILI PRIJAZNI IN DA BI IMELI VELIKO PRIJATELJEV. ŽELIM SI ŠE, DA BI TISTI, KI SO SKREGANI, POSTALI SPET PRIJATELJI IN DA BI REVNIM SREČO PRINESLI.«

JANI: »DA BI MAMICI LAHKO NABRAL VELIKO PISANIH ROŽIC. DA BI ČIM VEČ UBOGAL IN BIL VEDNO BOLJ PRIDEN IN DA BI MAMICI NARISAL KAJ LEPEGA.«

TIT: »RAD BI, DABI SE Z MAMICO IN BRATCEM VELIKO IGRALI.«

JONAS: »DA BI SE IMELI LEPO IN BILI PRIJAZNI DRUG DO DRUGEGA.«

Karolina Teršek

Med prvomajskimi in poletnimi ...

1 2 3 2 4 2 1 2 5 6 7 2 8 9 10 6 7 11 6 12

TEKMOVANJE ZA NAJBOLJŠI RAZRED

Rezultati marčevskega ocenjevanja

Marca je bilo peto ocenjevanje urejenosti učilnic. Rezultati so zapisani v spodnji preglednici. V tabeli, kjer so objavljeni skupni rezultati, je razred z največ osvojenimi točkami označen z modro. Oddelek z nižjim izobrazbenim standardom smo začeli ocenjevati februarja, zato smo učilnici ocenili dvakrat v februarju in dvakrat v marcu, enako bo tudi aprila. Po številu ocenjevanj bo tako Onis ostalim oddelkom enakovreden aprila.

Tina Kramar

RAZRED	PORAVNANOST, ČISTOST MIZ	TLA	TABLA	OGLASNE DESKE	GARDEROBE, MALICA	SKUPAJ
1. a	1	0	1	1	1	4
2. a	1	1	1	1	0.5	4.5
2. b	0.5	1	1	1	1	4.5
3. a	1	1	1	1	1	5
3. b	1	0.5	1	1	1	4.5
4. a	0.5	1	1	1	1	4.5
4. b	1	0.5	1	1	1	4.5
5. a	1	0.5	1	1	1	4.5
5. b	1	1	1	1	1	5
6. a	0.5	0.5	0.5	1	1	3.5
6. b	1	0.5	0.5	1	1	4
6. c	1	1	0.5	1	1	4.5
7. a	1	1	1	1	0.5	4.5
7. b	1	0.5	1	1	0.5	4
8. a	0.5	0.5	1	1	1	4
8. b	1	1	0	1	1	4
9. a	0.5	0.5	1	1	1	4
9. b	1	0.5	0.5	1	1	4
Onis	0.5 + 0	0 + 1	1 + 1	1 + 1	1 + 1	3.5 + 4

Skupni rezultati

RAZRED	SKUPAJ
1. a	21
2. a	22
2. b	21
3. a	20.5
3. b	20
4. a	20
4. b	20
5. a	22
5. b	23.5
6. a	16.5
6. b	19.5
6. c	18
7. a	19.5
7. b	20
8. a	16.5
8. b	21.5
9. a	19.5
9. b	19.5
Onis	15.5

Horoskop za maj

KOZOROG (22. 12. do 20. 1.)

Ta mesec utegneš spoznati rek, da je po toči zvoniti prepozno. Čeprav ti bo za neumno izrečene besede žal, ne boš mogel/-a nič storiti. Tako lahko samo upaš, da se bo situacija spremenila. Drugič bolj premisli! Z denarjem ta mesec ne bosta ravno prijatelja.

VODNAR (21. 1. do 19. 2.)

V šoli dobro poslušaj, poleg tega si tvoj hišni ljubljencek želi, da mu nameniš več časa. Tudi prijateljev ne zanemari. Mogoče ti bo šlo na živce, ker se tako ukvarjajo s športom. A najbolje bi bilo, greš malo stran od televizije ali računalnika. Naj znamenje: dobro se boš razumel/-a z ovni.

RIBI (20. 2. do 20. 3.)

Maj bo v vsem letu najboljši mesec za ljubezen. Ne izposojaj si denarja, ne da bi to vedeli starši! Občasno boš v šoli čutil/-a pritisk, a ne skrbi ... Maj bo minil, kot bi mignil! Ko si vzameš čas za počitek, imej počitek in se takrat ne uči. Le tako si boš lažje zbistril/-a možgane.

OVEN (21. 3. do 20. 4.)

Ta mesec ne boš ravno dober/-a s prijatelji. Malo boš zasanjan/-a in pozabljiv/-a. Ne pozabi, šole še ni konec! Tudi tebi bo maj namenjen za ljubezen.

BIK (21. 4. do 20. 5)

Enako kot za ovne in ribe je tudi za bike maj čas za ljubezen. V mesecu pomladi in ljubezni se boš na srečo malo bolj resno spravljal/-a k učenju. Naj znamenje: dobro se boš razumel/-a s škorpioni. Odlično se boš razumel/-a z domačimi, še posebej z mamo.

DVOJČKA (21. 5. do 21. 6.)

No, tvoj mesec za zaljubljenost pa ni maj. ☺ Bolje ti bo od rok šlo prijateljstvo. Dobro bi bilo, da si pri učenju narediš zapiske in se ne učiš le dan pred testom.

RAK (22. 6. do 22. 7.)

Korak naprej naredijo lahko le spremembe, zato se predrami in korakaj. To se nanaša na šolo in ljubezen. Če imaš mlajšega brata ali sestro, jima posveti več časa. Drugače v maju ne bo večjih sprememb ali posebnosti.

LEV (23. 7. do 23. 8.)

Maja ti bo šola šla kar dobro od rok, tu in tam bo potrebno več truda. Pojdi ven. Ne razburjaj se. Naj znamenje: razumel/-a se boš s škorpioni in z raki.

DEVICA (24. 8. do 23. 9.)

Jezik ti bo tekel kot namazan. A pazi, da se ne zagovoriš in poveš preveč. S starši boš v super odnosu. Malo se boš morda kregal/-a s prijatelji, zato pazi, da te ne bo vrglo preveč iz tira. Ne izgovarjaj se kar naprej, da te daje spomladanska utrujenost.

TEHTNICA (24. 9. do 23. 10.)

Ta mesec ne bo ravno tvoj. Mogoče je zato ravno zdaj čas, da popraviš svoje napake. Uči se, a ne pretiravaj, da ne boš zaradi tega v stresu.

ŠKORPIJON (24. 10. do 22. 11)

Zaradi dela ti bo primanjkovalo prostega časa. Ampak če ne boš delal/-a zdaj, kdaj pa boš? Šolske obveznosti ne trajajo v nedogled, zato le glavo pokonci. Lepo boš ravnal/-a s prijatelji in z učitelji se boš razumel/-a kar dobro.

STRELEC (23. 11. do 21. 12.)

V ljubezni boš bolj na slabem, tudi s prijatelji bo nekaj težav. Si mogoče postal/-a zatežen/-a? Ne pusti, da bi te obveznosti spravile v slabo voljo. No, doma ne bo večjih preprirov. Naj znamenje: dvojčki.

Nataša Grešak
(Viri: Lady Horoskop, december 2012)